

ΑΠΟΦΑΣΗ 117 /2017

Αριθμός κατάθεσης αγωγής: 26/2014

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ανδρομάχη Πασχάλη, Πρωτοδίκη, που ορίσθηκε από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών, και από τη Γραμματέα Ολυμπία Σαββίδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 2^α Δεκεμβρίου 2016 για να δικάσει την από 19-3-2014 και με αριθμό κατάθεσης 26/19-3-2014 αγωγή με αντικείμενο αξιώσεις εκ του ν. 2121/1993.

ΕΝΑΓΟΝΤΕΣ: 1) Αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, (οδός Στουρνάρα αρ. 39) και εκπροσωπείται νόμιμα και 2) Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «ΓΕΑ - ΓΡΑΜΜΟ, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ - ΓΡΑΜΜΟ, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο δήμο Φιλοθέης Αττικής (Λ. Μεσογείων αρ. 231) και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Δ.Σ.Θ. Γρηγορίου Τρικούκη (ΑΜ ΔΣΘ 4702), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΕΝΑΓΟΜΕΝΗ: Η ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία

που εδρεύει στην

και εκπροσωπείται νόμιμα, που δεν παραστάθηκε.

Οι ενάγοντες άσκησαν ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά της ως άνω εναγομένης την από 19-3-2014 και με αριθμό κατάθεσης 26/19-3-2014 αγωγή τους, η συζήτηση της οποίας ορίσθηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 6-2-2015 κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο της 5-2-2016 και μετά από νέα αναβολή για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης στο ακροατήριο ο πληρεξούσιος

δικηγόρος των εναγόντων ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις του.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τη με αριθμό 4083B'4-4-2014 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με πράξη ορισμού δικάσιμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 6-2-2015 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, με την επιμέλεια των εναγόντων, στην εναγόμενη εταιρεία (άρθρα 122 παρ.1, 123, 124, 125, 126 παρ. 1γ', 228 και 229 ΚΠολΔ). Κατά την παραπάνω ορισθείσα δικάσιμο η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 5-2-2016 κατά την οποία αναβλήθηκε εκ νέου για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η αναγραφή δε της υπόθεσης στο πινάκιο επέχει θέση νόμιμης κλήτευσης για όλους τους διαδίκους, υπό την προϋπόθεση της αρχικής νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης αυτών (άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ). Η εναγομένη δεν παραστάθηκε στην παραπάνω μετ' αναβολή δικάσιμο, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από τη σειρά εγγραφής του οικείου πινακίου και, επομένως, πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 271 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 29 του Ν. 3994/2011 – ΦΕΚ 165/25-7-2011).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ.1 του Ν.2121/1993 οι πνευματικοί δημιουργοί, με την παραγωγή του έργου, ασκούν πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, η οποία περιλαμβάνει, ως αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα, εκείνο της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου «ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενα ή χωρίς ... τα οπτικοακουστικά έργα ...». Με τη διάταξη δε του άρθρου 3 παρ. 1, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 81 του Ν. 3057/2002, με το οποίο μεταφέρθηκε αυτούσια στο εσωτερικό δίκαιο η Οδηγία 2001/29 του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22^{ας} Μαΐου 2001, ορίζεται ότι «το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή απαγορεύουν : α) την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή εν όλω ή εν μέρει, β) ... - γ) ... δ) ... ε)...., στ) τη δημόσια εκτέλεση του έργου τους, ζ) τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους αγωγούς ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, παράλληλα προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, θ) ...». Στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται, ότι «δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Με την παραπάνω διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 στοιχ. η' του Ν. 2121/1993, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 81 του Ν. 3057/2002, μεταφέρθηκε αυτούσια στο εσωτερικό δίκαιο η διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 της Οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22^{ας} Μαΐου 2001. Κατά την έννοια της ως άνω διάταξης της Κοινοτικής Οδηγίας, όπως αυτή ερμηνεύτηκε από το ΔΕΚ και κατ' επέκταση κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 3 παρ. 1 στοιχ. η' του Ν. 2121/1993, η διανομή τηλεοπτικού σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεόρασης σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού, ασχέτως τεχνικής μετάδοσης του χρησιμοποιούμενου σήματος, συνιστά πράξη παρουσίασης έργου στο κοινό, υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22^{ας} Μαΐου 2001 για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας [ΔΕΚ Απόφαση της 07.12.2006 -

Υπόθεση C-306/05 Sociedad General de Autores y Editores de Espsinia (SGAE) κατά Rsifael Hoteles SA ΧρΙΔ 2007. 250 με παρατ. Χ. Γεωργακόπουλου, ΔΕΚ Απόφαση της 18.03.2010 - Υπόθεση C-136/09 Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δημιουργών Θεατρικών και Οπτικοακουστικών Έργων κατά Διβάνη Ακρόπολις Ανώνυμη Ξενοδοχειακή και Τουριστική Εταιρία ΕΕΕυρΔ 2010.260, ΑΠ 649/2013 ΔΕΕ 2014.29, ΑΠ 650/2013 ΤΝΠ Ισοκράτης, ΑΠ 651/2013 ΧρΙΔ 2013.701). Περαιτέρω, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 54 παρ. 1, 3 του ίδιου νόμου, οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, που έχουν αποκλειστικά αυτόν το σκοπό, τη διαχείριση ή την προστασία ή τη διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό, η δε ανάθεση μπορεί να γίνεται είτε με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς το σκοπό της διαχείρισης ή της προστασίας είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, κατά δε τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ίδιου νόμου, τεκμαίρεται, ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με βάση τη διάταξη αυτή, θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί, κατ' αρχήν, αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτο δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας, έτσι, σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία, υπό το προϊσχύον δίκαιο, ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 ορίζει ότι όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι,

καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 είναι ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών - εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του Ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του Ν. 2121/93, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων ή εξόδων, ή συνδυασμού των ακαθάριστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσόν. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως περίπτωση περί της εύλογης αμοιβής, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το

ΑΕ)
ΔΕΚ
ικής
άνη
60,
ριΔ
του
κής
τη
κού
ίνα
το
κής
ιου
ουν
ων
ουν
την
του
της
ων
της
τη
τη
σι,
ής
με
ής
ου
και
κή
οι,

αρμόδιο δικαστήριο. Στην προκείμενη περίπτωση οι ενάγοντες με την κρινόμενη αγωγή τους εκθέτουν ότι τυγχάνουν οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα, ο μὲν πρώτος από Έλληνες ηθοποιούς, ο δε δεύτερος από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας (GRAMMO), τραγουδιστών – ερμηνευτών (ΕΡΑΤΩ) και Ελλήνων μουσικών (ΑΠΟΛΛΩΝ), με σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των δικαιούχων που έκαστος αυτών εκπροσωπεί, καθώς επίσης και τη σύναψη συμβάσεων με χρήστες και την είσπραξη της αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Ότι η εναγόμενη διατηρεί και εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο με την επωνυμία

που βρίσκεται στην

διαθέτει δε συνολικά 36 δωμάτια,

σε καθένα από τα οποία έχουν εγκατασταθεί συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου. Ότι μεταξύ αυτών και του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος, μέλος του οποίου είναι και η ατομική επιχείρηση του εναγομένου, καταρτίστηκε συμφωνία – μνημόνιο, για την εξωδικαστική επίλυση του ζητήματος καθορισμού εύλογης αμοιβής και καταβολής αυτής για την προβολή ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων. Ότι οι ίδιοι συμφώνησαν μεταξύ τους και συνέταξαν κοινό αμοιβολόγιο για τη χρήση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων σε κάθε δωμάτιο ξενοδοχείου μέσω εγκατεστημένων τηλεοράσεων και ραδιοφώνων. Ότι η εναγομένη, καίτοι μέσω των τηλεοράσεων και ραδιοφώνων που έχει εγκαταστήσει στα δωμάτια του ξενοδοχείου του κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 31-12-2012 προέβαινε σε δημόσια εκτέλεση των δειγματοληπτικά αναφερόμενων στην αγωγή έργων, τα οποία αποτελούν πνευματική δημιουργία των μελών τους, δεν έχει προσχωρήσει στο ως άνω μνημόνιο – συνεργασία και αρνείται την καταβολή οιασδήποτε αμοιβής. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητούν α) να καθορισθεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής τους για την εκμετάλλευση εκ μέρους της εναγομένης του ρεπερτορίου τους για τα χρονικά διαστήματα από 1-1-2008 έως 31-12-2008, 1-1-2009 έως 31-12-2009, 1-1-2010 έως 31-12-2010, 1-1-2011 έως 31-12-2011 και 1-1-2012 έως 31-12-2012 στο ποσό των 0,07 ευρώ/δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή στο ποσό των 25,55 ευρώ ανά δωμάτιο για έκαστο των ετών 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012, β) να καθορισθεί

για τα 36 δωμάτια του ξενοδοχείου, που διαθέτουν αντίστοιχες τηλεοράσεις και ραδιόφωνα, ως συνολική εύλογη αμοιβή, το ποσό των 919,80 ευρώ για έκαστο των ετών 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 και συνολικά το ποσό των 4.599,00 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 13% για το ποσό που αναλογεί στον πρώτο από αυτούς και 23% για το ποσό που αναλογεί στο δεύτερο, γ) να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή για τους ηθοποιούς το 50% του ως άνω ποσού και για τους παραγωγούς, τραγουδιστές και μουσικούς που εκπροσωπούνται από τη δεύτερη ενάγουσα το υπόλοιπο ποσό, ήτοι ποσό 2.299,50 ευρώ για έκαστο αυτών, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., κατά τις ανωτέρω διακρίσεις, δ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει σε έκαστο αυτών το ποσό των 2.299,50 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 13% για το ποσό που αναλογεί στον πρώτο από αυτούς και 23% για το ποσό που αναλογεί στο δεύτερο, με το νόμιμο τόκο από 1-1-2009 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2008, από 1-1-2010 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2009, από 1-1-2011 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2010, από 1-1-2012 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2011 και από 1-1-2013 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2012, οπότε και κατέστησαν απαιτητές οι ανωτέρω αξιώσεις τους, άλλως επικουρικά από την επίδοση της με αριθμό κατάθεσης 204/2013 αίτησης ασφαλιστικών μέτρων για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τα προαναφερθέντα χρονικά διαστήματα, άλλως από την επίδοση της αγωγής, ε) να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και στ) να καταδικασθεί η εναγομένη στα δικαστικά τους έξοδα. Επικουρικά, ζητούν να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους καταβάλει το ανωτέρω ποσό που αναλογεί στην εύλογη αμοιβή τους κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθόσον πλούτισε αδικαιολόγητα σε βάρος της περιουσίας τους, ο δε πλουτισμός σώζεται μέχρι σήμερα. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρα 49 ν. 2121/1993 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία, είναι δε κατά την κύρια βάση της ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 46, 47, 49, 54, 55, 56, 58, 67 του ν. 2121/1993, όπως ισχύουν, 340, 345, 346 ΑΚ, 907, 908 παρ. 1 γ', 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ. Το παρεπόμενο αίτημα περί καταβολής τόκων τυγχάνει νόμιμο μόνο για το χρονικό διάστημα από την

επομένως της επίδοσης της ένδικης αγωγής, καθόσον οι ενάγοντες δεν επικαλούνται ότι πριν από αυτή έλαβε χώρα άλλη δικαστική ή εξώδικη όχληση της εναγομένης προς καταβολή της αμοιβής που αναλογεί κατ' έτος, ενώ κατά το μέρος που αφορά στο αιτούμενο ποσό για Φ.Π.Α. το περί τοκοδοσίας αίτημα είναι νόμιμο μόνο για τον μετά την καταβολή του ποσού της εύλογης αμοιβής στους ενάγοντες χρονικό διάστημα. Τούτο διότι, όταν η πληρωμή της εύλογης αμοιβής γίνεται κατ' επιταγή δικαστικής απόφασης, ο αναλογούν στο ποσό Φ.Π.Α. καθίσταται απαιτητός από την είσπραξη εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης του ποσού της επιδικαζόμενης σε αυτούς εύλογης αμοιβής, οπότε και γεννιέται η σχετική φορολογική τους υποχρέωση και εκδίδουν αυτοί το απαιτούμενο από το νόμο τιμολόγιο ή απόδειξη και επομένως έκτοτε οφείλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 340 και 345 ΑΚ από το χρήστη νόμιμοι τόκοι (ΑΠ 80/1999 αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, ΕφΑθ 8884/2003 ΕλλΔνη 45.1102). Το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της παρούσας προσωρινά εκτελεστής παρίσταται νόμιμο μόνον ως προς το υπό στοιχείο (δ) ως άνω αίτημα, ενώ ως προς τα λοιπά αιτήματα είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο, καθόσον με εκτελεστότητα εξοπλίζονται μόνο οι δικαστικές αποφάσεις που περιέχουν καταψηφιστικές διατάξεις, όχι δε οι αναγνωριστικές ή οι διαπλαστικές αποφάσεις. Ως προς την επικουρική βάση, ήτοι τη στηριζόμενη στις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού, η αγωγή είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθόσον η εκ των άρθρων 904 επ. ΑΚ αγωγή είναι επιβοηθητικής φύσης και μπορεί να ασκηθεί μόνον όταν ελλείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από τη σύμβαση ή από την αδικοπραξία, εκτός αν θεμελιώνεται σε πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα στα οποία στηρίζεται η αγωγή αυτή, γεγονός που δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση. Πρέπει, επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το καταψηφιστικό αίτημά της έχει καταβληθεί το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου, με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. τα με αριθμούς 447800 και 261591 αγωγόσημα).

Κατά της αγωγής δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται ομολογία. Επομένως, εφόσον η εναγομένη ερημοδικεί, οι περιεχόμενοι στην αγωγή

πραγματικοί ισχυρισμοί των εναγόντων θεωρούνται ομολογημένοι εκ μέρους της σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 271 παρ. 3 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 29 του Ν. 3994/2011. Συνεπώς, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να καθοριστεί οριστικά το μη καλυπτόμενο από το τεκμήριο ερημοδικίας ύψος της οφειλόμενης από την εναγομένη εύλογης ενιαίας αμοιβής (ΠΠρΘεσ 1230/2012 ΤΝΠ Ισοκράτης) για το επίδικο χρονικό διάστημα των ετών 2008 έως 2012. Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τη συγκεκριμένη χρήση, που έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με την εκ μέρους της εναγομένης εκμετάλλευση ξενοδοχειακής εγκατάστασης, τον αριθμό των δωματίων του ξενοδοχείου, το σκοπό διαμονής των πελατών σε αυτό, τον κατά μέσο όρο χρόνο παραμονής τους, τις πραγματικές δυνατότητες αυτών να παρακολουθήσουν στο δωμάτιό τους ραδιοηλεκτρονικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι ενάγοντες, το ποσοστό τηλεθέασης και ακροαματικότητας των εν λόγω έργων, το ραδιοηλεκτρονικό χρόνο που αφιερώνεται στη μετάδοση αυτών των έργων, τη συμβατικά οριζόμενη αμοιβή συγγενικών δικαιωμάτων των εναγόντων με άλλα μέλη του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος, που συνιστούν πρόσφορα συγκριτικά στοιχεία, κρίνει, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, ότι το ύψος της εύλογης αμοιβής πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 0,07 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή στο ποσό 25,55 ευρώ ανά δωμάτιο ετησίως για καθένα από τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 και συνακόλουθα στο ποσό των (25,55 x 36=) 919,80 ευρώ για έκαστο των ως άνω ετών και συνολικά στο ποσό των (919,80 ευρώ x 5 =) 4.599,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 31-12-2012, το οποίο κρίνεται εύλογο και είναι ικανό να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των εναγόντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευόμενων από αυτούς έργων μέσω δεκτών τηλεόρασης και ραδιοφώνων που είναι εγκατεστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου της εναγομένης και του συμφέροντος της τελευταίας να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατά τα ανωτέρω καθορισθείσα εύλογη αμοιβή πρέπει να επιμερισθεί κατά το ήμισυ, δηλαδή κατά ποσοστό 50% υπέρ των ηθοποιών και κατά ποσοστό 50% υπέρ των παραγωγών,

δεν
ληση
τά το
ίτημα
μοιβής
λογης
ποσό
σμών
λογης
ίδουν
έκτοτε
ρήστη
/2003
ύσας
δ) ως
ούτου
πτικές
κές ή
μένη
ως μη
ύσης
; από
στικά
γωγή
έπει,
πέρω
στικό
μιμες
ημα).
έλτως
ογία.
γωγή

ερμηνευτών – τραγουδιστών και μουσικών. Πρέπει, επίσης, να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων το ποσό των (4.599,00/2=) 2.299,50 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης αγωγής, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από τους ενάγοντες, με το νόμιμο τόκο από την επομένη καταβολής των προαναφερόμενων ποσών και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δε συντρέχει λόγος κήρυξης της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής, καθόσον δεν προέκυψε ότι συντρέχουν προς τούτο εξαιρετικοί λόγοι ή ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προκαλέσει περαιτέρω ζημία στους ενάγοντες. Τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης, λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, 63 παρ. 1 περ. ια, 68 παρ. 1 και 166 ν. 4194/2013 «Κώδικα Περί Δικηγόρων»), ενώ τέλος, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην της εναγομένης.

ΟΡΙΖΕΙ παράβολο ανακοπής ερημοδικίας ποσού διακοσίων (200,00) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι στο σκεπτικό κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η εναγομένη στους ενάγοντες για την εκ μέρους της δημόσια παρουσίαση έργων των μελών τους μέσω συσκευών τηλεόρασης και ραδιοφώνου, εγκατεστημένων στα δωμάτια του αναφερόμενου στο ιστορικό της παρούσας ξενοδοχείου της, στο ποσό των 0,07 ευρώ ημερησίως και 25,55 ευρώ ετησίως ανά δωμάτιο, ήτοι συνολικά στο ποσό των 919,80 ευρώ για έκαστο των ετών 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 και συνολικά στο ποσό των 4.599,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 1-1-2008 έως 31-12-2012.

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω καθορισθείσα εύλογη αμοιβή πρέπει να επιμερισθεί κατά το ήμισυ, δηλαδή κατά ποσοστό 50% υπέρ του πρώτου εναγόντος, φορέα των ηθοποιών, και κατά ποσοστό 50% υπέρ της δεύτερης ενάγουσας, φορέα

των παραγωγών, ερμηνευτών – τραγουδιστών και μουσικών.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων το ποσό των δύο χιλιάδων διακοσίων ενενήντα εννέα ευρώ και πενήντα λεπτών (2.299,50 €), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης αγωγής, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από τους ενάγοντες, με το νόμιμο τόκο από την επομένη καταβολής των προαναφερόμενων ποσών και μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στις 29 Μαΐου 2017.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

